2de. JAARGANG. CURAÇAO DEN 16n. MEI 1885. N° 72.

AMIGOE DI CURAÇAO.

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao,* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba,* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire,* — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

17 Mei	*Paketsch.*	van	St. Thomas.
23 „	*Maracaibo*	„	Maracaibo.
23 „	*Harrison*	„	Liverpool.
23 „	*Carácas*	„	New-York.

CALENDARIO.
Mei.

17.	DOMINGO	VI despues di Pascu.
18.	LUNA.	S. Venancio, m.
19.	MARTES.	S. Celestino. papa.
20.	RAZON.	S. Bernardino, c.
21.	HUEBES.	S. Felix di Cantalicio. c.
22.	VIERNES	S. Sta. Rita di Casia. viuda.
23.	SABRA.	S. Lucio *Vig. abst. i aj.*

STAND DER MAAN.

E. K. 21 Mei 1 ure 9 m. P. M.

Opkomst der Zon:
20 Mei 5 ure 40 m.
Ondergang der Zon:
20 Mei 6 ure. 20 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

19 Mei	*Duitsch. st.*	naar	Hamburg.
25 „	*Philadelphia*	„	New-York.
27 „	*Maracaibo*	„	Maracaibo.
5 Juni	*Carácas*	„	New-York.

OPENINGSREDE

VAN

Z. Ex. GOUVERNEUR N. van den BRANDHOF

voor de Vergadering
van den Koloniaalen Raad van 1885.

—o—

"*Mijne heeren!*

Het verheugt mij heden andermaal in uw midden te mogen optreden ten einde ingevolge art. 77 van het Regeerings-reglement, de vergadering van den Kolonialen Raad voor een nieuw zittingjaar te openen.

Zoo als gebruikelijk vergun ik mij U daarbij een beknopt overzicht te geven van den algemeenen toestand der kolonie gedurende het verloopen jaar.

Tot mijn leedwezen moet dat in vele opzichten ongunstig zijn. De staat van kwijning toch waarin de handel, die hoofdbron van bestaan voor de kolonie, sedert de laatste jaren verkeert, nam eer toe dan af en de vooruitzichten op verbetering zijn nog gering.

Daarbij voegden zich helaas, de groote verliezen welke eenige handelshuizen van Curaçao leden door den brand te Colon alwaar zij aanzienlijke succursalen gevestigd hadden.

Met den landbouw zoo hier als op de beide naburige eilanden was het niet beter gesteld.

De aanhoudende droogte, slechts schaarsch in het na- en voorjaar afgewisseld door enkele lichte regenbuien, deed den maïsoogst meerendeels mislukken en bracht groote nooddruft onder de bevolking te weeg.

Daartegenover moeten wij evenwel dankbaar opmerken dat, terwijl in naburige Republieken de oorlogsfakkel wordt gezwaaid, en die landen door besmettelijke epidemische ziekten werden geteisterd, in deze kolonie de rust, orde en veiligheid geen oogenblik werden verstoord, en de gezondheidstoestand op al de onderhoorige eilanden bijzonder gunstig was.

Verders mag niet onvermeld blijven dat tengevolge van den opstand in Columbia, verscheidene stoombooten met lading voor havens van die Republiek bestemd, weder Curaçao hebben uitgekozen als tijdelijk entrepôt, dewijl dit feit op nieuw bewijst, dat deze plaats wegens haar veilige haven, haar milde rechten en bepalingen op de scheepvaart en wegens nog zooveel andere voordeelen, altijd haar groot belang en gewicht voor den handel zal behouden, immers zoolang *duurzaamheid van regeering*, in de Republieken van Zuid-Amerika, tot de Pia vota blijft behooren.

Betreffende de overige aangelegenheden der kolonie heb ik de eer U het volgende mede te deelen:

Het baggerwerk aan den ingang van het Spaansche water zal omstreeks het einde van dit jaar volbracht zijn. In het vorige jaar en in de jongst verloopen vier maanden werden 8749 M³ koraalzand en koraalsteen uitgebaggerd. Na afloop van het werk zal de toegang tot het kanaal 50 Meters breed en ongeveer 6 Meters diep zijn.

Omtrent de voorgenomen verbetering van het koloniaal muntwezen valt niets anders te vermelden.

De uitvoer van phosphorzure kalk van Aruba was in 1884 aanzienlijk minder en bedroeg slechts de helft nagenoeg van de hoeveelheid welke in 1883 van daar is verscheept. Van Santa Barbara daarentegen werden ruim 2000 M³ *meer* verzonden.

Op Aruba kwamen aan: 35 schepen, te zamen metende 21494,11 M³. Aan Concessierecht werd betaald *f* 171.952.88 en aan uitvoerrecht en scheepsongelden *f* 11.279.06.

Op Santa Barbara arriveerden 70 vaartuigen metende te zamen 54859 M³. De uitvoerrechten bedroegen *f* 54859.— en de scheepsongelden *f* 11023.78.

De uitvoer van Klein Curaçao bepaalde zich tot eene hoeveelheid van 3233 M³ verzonden met 4 schepen, waarvoor aan rechten en ongelden aan de koloniale kas werd betaald *f* 13880.6.

De onderzoekingen naar phosphorzure kalklagen op Bonaire hebben nog geen gunstig resultaat gehad en de ontginning van die meststof te Simpsonsbaai op St. Martin N. G. evenmin.

De werken in de goudmijnen op Aruba en in de zwavelmijn op Saba staan nog stil.— De Gezaghebbers van die eilanden vermeenen echter, dat er uitzicht op bestaat dat zij binnen kort zullen hervat worden.

De uitvoer van zout bedroeg:

	op Curaçao	34.982	H. L.
	„ Bonaire	28.154	„
en	„ St. Martin	147,171	„

De opbrengsten van den landbouw op de eilanden boven den wind bepaalden zich bijna uitsluitend tot verschillende aardvruchten en maïs, grootendeels voor eigen gebruik.

De veeteelt was, vooral op St. Martin, van eenige meerdere beteekenis.

Uit de Memorie van toelichting op de ontworpen Koloniale Huishoudelijke Begrooting voor 1886 die U, ter voldoening aan art. 101 van het Regeerings-reglement, heden wordt aangeboden, zal U blijken, dat de middelen gedurende 1884 te zamen ruim *f* 78600.— boven de raming hebben opgebracht en dat ten gevolge daarvan ook dat dienstjaar een batig saldo heeft opgeleverd.

Ten einde niet in herhaling te vervallen, wordt voor verdere bijzonderheden naar den inhoud van dat stuk verwezen.

Ingevolge de bepalingen der nieuwe verordening regelende het onderwijs in deze kolonie, welke in het geëindigd sittingjaar, dank zij Uwen steun tot stand mocht komen, zal in de maand Juli e. k., eene school van afdeeling I en II geopend worden. Daarmede zal alsdan in eene sinds lang gevoelde groote behoefte zijn voorzien.

Voor eene verbetering van onze haven worden U bij de ontworpen begrooting nadere voorstellen gedaan die, naar ik mij vlei, Uwe goedkeuring zullen mogen wegdragen.

Laat ons, Mijne Heeren, voortgaan met belangstelling en welwillende medewerking naar ons vermogen de belangen der kolonie te behartigen en roepen wij daarop Gods onmisbaren zegen met vertrouwen in.

Ik verklaar de vergadering van den Kolonialen Raad voor het nieuwe zittingjaar geopend."

HISTORIA DI UN BANKEROE.

Algun anja pasar mi tabata biba na Veracruz oenda mi tabata dirigi negocinan di cas. Mi tabata examinando cartanan, koe a jega mainta i colocando nan na parte en parte pa mi repasá nan despues coe mas cuidao, poniendo un banda esnan k'e promé dependiente lo por a contesta sin mi instruccion, i na otro banda esnan koe tabata exigi mi atencion personal. Den es últimanan-akí mi a haja ún k'a doena mi di pensa. Tabata di un amigoe particular di muchoe anja; un amigoe k'a hací mi muchoe servicio i pa ken mi no tabata por a haci bastante. Tabata di Gómez, di cas di „Mijares, Gómez & Cª," bankeroenan acreditado di ciudad di Méjico, i é tabata marcar „ *Particular.*" M'a lezé dos bez cuidadosamente, i despues m'a keda pensatibo, pues su texto a hací mi tristoe.

"A socede nos un cos muy desagradable,— asina Gómez a scirbí mi,— i nos ta conta coe bo pa saca nos di tal apuroe. A desaparecé algun bono (especie di placa di papel) koe nos tabatin den depósito, como di trinte-cincoe mil pesos di balor. Es-akí ta bastante maloe, pero desgraciadamente no t'é peor. E placa lo por tabata reemplazá (poné atrobe na su lugar); nos lo por a doena algun explicacion, i toer lo a keda arregladoe. Pero coe gran pesar nos a descubri k'e ladron ta nada menos k'e jioe di nos caheroe stimar; es-akí ta personificacion di honrades; é ta considera nos cas como establecimientoe di mas importante di mundoe; el a crece, pa bisa asina, den nos hogar (cas), i é

ta spera di moeri na su puestoe. Si e mal jioe di e excelente homber-akí lo por caí den man di goebiernoe, su tata desgraciadoe lo moeri di dolor. Nos a determina di haci toer lo ké ta posibel pa salba nos ancianoe i fiel sirbidor, i mi ta rogá bo di no nenga mi pidimentoe, koe t'es-akí:

"Nos a descubrí k'e mucha infeliz a bai pa Veracruz coe'n gran maleta (cos di cueroe pa pone panja etc. pa biaha) di manoe, probabelmente na camina pa Estados Unidos. Ta probabel tambe, koe promé k'é bai, é trata di dispone di es bononan. Esnan-akí tien sello di nos cas, i por lo tantoe ta probabel k'é trece nan na bo, como si fuera ta di nos parti, pues é sabi koe nos dos cas ta na relacion íntima i koe constantemente nos ta haci transacciones huntoe. Es-akí no ta mas koe suposicion, pero ta nos última speranza. Como bo por figurá bo, nos no por exigí di nos corresponsalnan na Estados Unidos koe nan haci di e manera koe mi ta pidí bo. Si e hóben presenté cerca bo, apoderá bo di e bononan hortar i warda nan té dia koe mi bolbe scirbi bo. Doena un bon regaño n'e mucha; paga su pasage pa Nueva-York i doené algun mil pesos k'é por principiá un bida nobo. Pa consideracion n'e bieuw Ramírez, [e tata] nos no kier koe su jioe hajé sin ni un cent, expuestoe na otro tentacion. Mi ta bai pasa un diez-cincoe dia na coenucoe, i na mi regresoe lo mi spera coe impaciencia bo noticia. No scirbí mi promé k'e tempoe-aí, pasobra es-akí ta un secretoe koe meste wardé den círculo di mas reducir, i bo no por sabi den ken su man bo carta lo por caí na mi ausencia."

Es-akí tabata lo ké mi amigoe a scirbí mi, i mi tabata reflexioná mi, entristecidoe; pero, na mes tempoe, muy resueltoe na haci lo ké é tabata desea. Muchoe hóben imberbes (koe no tien barba ainda) k'a haci maloe pa falta di experiencia, despues bao di forza di lucha, a redimí na nan mes i a caba nan careda como personanan decentes. E mucha-aí tabatien suerte di ser tratar coe tantoe bondad. Sigur, lo mi regañé coe grandi severidad, mi tabata pensa; lo mi doené e placa i lo mi paga su pasage, i lo mi despaché aconsehando é k'é no bolbe comete otro falta. Pero, ¿i si é no bini? Si...... Mi refleccionnan tabata interrumpí pa un batimentoe na porta.

— Un hóben koe jama Ramírez t'aí, i é ta desea di papia coe bo, Senjor,—ún di mi dependientenan tabata bisá mi.

Mi coerazon a jena di alegría i m'a contesté coe bibeza:

— Larga é drenta inmediatamente i procura pa nos no ta interrumpir.

Un hóben di aspecto agradabel tabata e Senjor Ramírez; haltoe i delegá, coe'n fisonomía franca koe tabata desmenti su conducta. E no tabata henteramente maloe. Esaí tabata sigur. Gómez a haci bon di doené un ocacion tan faborabel p'é coerigié. E hóben a esplicá mi coe ciertoe dificultad i como temeroso, k'é tabata na puntoe di haci un biaha; koe lo tabata masjá conbeniente p'é, koe mi judé na conberti ciertoe bonos na efectibo; k'é no tabata sá entende di negoci i koe tal bez é no tabata haci di un manera regular, pero como e barcoe, k'é mester a bai coen'é, tabata sali e mes dia-aí, é no tabatien tempoe pa scirbi na Méjico.

Mi tabata scuché coe silencio i miré fihamente. El a baha su wowo i é tabata parce más i más turbá. Coe'n acento severo m'a doené e carta di Gómez koe mi tabatien aínda den mi manoe, i m'a bisé k'é lezé. Mientras é tabata lesa, su respiracion tabata entrecortá, i despues di un ratoe él a larga su cabez caí riba mesa i coeminzá jora.

Esaí tabata un confesion secretoe di su delitoe. Mi tabata spera na silencio k'é reponé, i ora el a calma un poco m'a papié. No ta necesario di ripití akí toer lo ké m'a bisé. Basta bisa solamente koe m'a haci é mira i comprende toer grave i punibel (koe merece castigoe) koe su delitoe tabata; su ingratitud, su perversidad; i m'a caba bisando-é, koe mi tabata dispuestoe na haci segun instruccion di e carta.

El a cohe mi man i soench'é.

Es bononan tabata den un sobre sellá, k'él a saca di un sacoe p'aden di su chaketa. E dici, sollozando, koe l'é acepta coe muchoe gratitud e carta generosa di mi amigoe; koe l'é bai coeminzá un bida nobo na Estados Unidos, i koe tal bez algun dia l'é bolbe ta un homber di mas mihó huicio.

Mi tabata huzga é hóben perfectamente; i mi tabata muchoe contentoe di dié. El a conducié manera un loco i mas ainda, el a cometé un delito grave, pero é tabatien bon coerazon.

M'a toema e bononan i cera nan den mi caha di heroe oenda nan lo meste keda té ora koe Gómez lo scirbí mi. M'a entreg'é algun mil pesos na biljete di a diez i toemandoe mi sombré m'a bai na oficina di companía di vapornan i m'a cumpra un biljete di primera clase p'é.

E hóben Ramírez tabata moestra tan abatidoe i pareciendoe k'é tabata sinti tan biboe su situacion, k'a conmové mi. M'a hibé na un posada oenda m'a doené bon di come i di haci nan sirbié coe'n bottel di champanja.

Pero tabata imposibel pa mi a animé. Como é mes a bisa, m'a haci é mira su conducta di un manera tan claro, k'él a comprende k'é tabata dignoe di ódio. E hóben contentoe a transformá, na un cerá di wowo, na un homber formal i arrepentidoe.

Anochi nos a separá di otro na bordo di e bapor koe mester a hibé; i mi por sigurá koe mi wowo a rebentá awa na momentoe, koe mi tabata mira e barcoe desaparece den horizonte; i sin embargo mi tien, fama di ta masjá duroe di coerazon.

Al caboe di diez-cincoe dia m'a scirbi coe gran regocijo [alegria] na Gómez. Mi no tabata por menos di admití koe es-akí a trata coe gran prudencia na comunica e secretoe-aí na número mas menos posibel di hende. M'a scirbié i conté toer lo ké a socede: jegada di e hóben, su conbersion; com el a entregá mi e bononan, i com el a bai hibando-é mi bendicion.

Na buelta di correo m'a ricibí e contestacion-akí, koe mi ta recordá palabra pa palabra; é ta grabar coe letter di candela den mi memoria:

"Mi amigoe: ¿bo ta loco? Ta ciertoe koe nos caheroe jama Ramírez, pero nunca é tabatin jioe. Nos no a haja falta di ningun bono, i Ramírez, ta masjá bon i muchoe contentoe. Tal bez nan a estafá bo...." [*Estafa* ta: pidi o saca placa i etc. coe enganjo ó coe idea di no paga).

I asina a socede; e bononan no tabatin ningun balor i e carta di Gómez tabata un falsificacion. M'a paga pasage di e homber pa Nueva York, i m'a doen'é un bon cantidad di placa; sin conta e bon coemindа coe e bottel di champanja i coe mi muchoe bon consehonan. E homber a acepta toer i el a burla di mi. Mi tabata anto víctima di un hábil estafador.

(*For di "Lat. Am."*)

Schonhausen.

De volgende bijzonderheden aangaande de familie *Bismarck* en het landgoed *Schönhausen*, haar geschonken, vonden wij dezer dagen medegedeeld.

Na talrijke en ijverige opsporingen heeft men eindelijk gevonden, dat de von Bismark's zijn gesproten uit eene goede burgerfamilie uit de stad Schönhausen. De eerste bekende stamvader van den kanselier was zekere Rule of Rudolf von Bismarck, die in 1309 deken was der kleermakersgilde en lid van den gemeenteraad van Stendall. De beroemdste der voorouders van den kanselier was echter Klaus von Bismarck, zoon van Rule, die van 1340 tot 1378 achtereenvolgens in dienst was van den markgraaf van Brandenburg, Lodewijk van Beieren, van den aartsbisschop van Maagdeburg, Dietrich Kagelwid, neef van Bismarck, en eindelijk van den markgraaf Otto van Brandenburg. Klaus deed zich kennen als een uitmuntend staatsman en vooral als een behendig financier.

De markgraaf Lodewijk van Beieren schonk aan Klaus in 1345 een prachtig landgoed, Burgstall genaamd. Klaus liet bij zijn afsterven aan zijne kinderen, behalve genoemde heerlijkheid, een overgroot fortuin na.

In 1562 werd Burgstall, dat tot gezamenlijk verblijf gediend had aan eene gansche reeks Bismark's, door de twee broeders, die het toen in eigendom bezaten, overgedaan aan den keurvorst Johann-Georgius, die er hun uitgestrekte eigendommen voor in ruil gaf.

Een der broeders ontving de prebende van het klooster Crevesse, met hare onderhoorigheden niet minder dan 13 dorpen en 6 hoeven omvattende; de tweede broeder ontving de heerlijkheid van Schönhausen en Fischbeck, met onderhoorigheden in de dorpen Briest en Ostermarck, en talrijke inkomsten en rechten van allerlei aard.

Reeds in de 16e eeuw was een Bismarck-Schönhausen, Frederik, in het bezit der beide heerlijkheden van Crevesse en Schönhausen, maar er volgden voor zijne afstammelingen rampvolle dagen, die hen dwongen hunne goederen stuk voor stuk te verkoopen, en eindelijk zelfs de heerlijkheid Schönhausen in twee deelen te splitsen en een er van te laten overgaan in andere handen. Het kleinste deel, groot 1938 hectaren, bleef het eigendom der Bismarck's; het andere deel, 5604 hectaren, werd in 1830 aan een magistraat, en in 1835 aan den gemeenteraadsheer, Gärtner, verkocht.

Schönhausen was gedurende 50 jaar het eigendom van Gärtner en diens zoon. De kanselier deed verscheidene keeren pogingen om het weer in handen te krijgen, maar dit mocht nooit gelukken, daar zijn fortuin niet groot genoeg was om het te betalen.

Toen de prins later andere eigendommen in bezit gekregen had, bezocht hij nog slechts zeldzaam de plaats, waar hij geboren werd. Hij kon zich niet getroosten in het denkbeeld, dat een eigendom, die zoo langen tijd in handen der zijnen geweest was, thans in die van anderen was overgegaan.

Den 1 April laatstleden nu werd de overgroote heerlijkheid den kanselier weêr als eigendom door zijne vereerders aangeboden.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-Besluiten.

Curaçao, den 13n Mei 1885.

Bij Koninklijk besluit van den 24n Maart 1885 N° 8, is aan den Heer W. HENRIQUEZ vergunning verleend tot het aannemen van het ordeteeken der 3e. klasse van het borstbeeld van den Bevrijder, hem door den President der Vereenigde Staten van *Venezuela* geschonken.

Bij Koninklijk besluit van 1n April dj. N° 8, is de detacheering van den 1n. Luitenant J. R. DE WOLFF van het wapen der Artillerie van het leger in *Nederland* bij de landmacht in *West-Indië* verlengd voor den tijd van *een jaar* en de duur van die detacheering alzoo nader bepaald op *vier jaar.*

1° De bestaande quarantaine voor schepen komende van *Cuba* opgeheven;

2° Bepaald, dat alle vaartuigen, komende uit de havens van *Spanje*, alwaar de cholera heerscht, in de Caracas-baai aan eene quarantaine zullen onderworpen worden van *veertien dagen*, met inbegrip van de reis.

De Gouvernements-Secretaris,

HELLMUND.

ZITTINGEN
van den Kolonialen Raad.

Op Dinsdag den 12 Mei 1885, tot sluiting van het zittingjaar 1884/1885.

Voorzitter: de Edelgrootachtbare Heer Mr. *J. P. Smeele*, Onder-voorzitter.

De notulen der laatste zitting worden geresumeerd en goedgekeurd.

Aangezien deze vergadering belegd is met het doel om het zittingjaar 1884/1885 van dezen Raad te sluiten, zoo verklaart de Voorzitter, daartoe door den Heer Gouverneur gemachtigd, namens Zijn Hoogedelgestrenge het zittingjaar 1884/1885 gesloten, met voorstel om de notulen van de tegenwoordige zitting terstond te resumeeren.

De leden zich met dit voorstel vereenigende, zoo worden de notulen voorgelezen en goedgekeurd, waarna de vergadering uiteengaat.

Op Dinsdag, den 12 Mei 1885, tot opening van den Kolonialen Raad voor het zittingjaar 1885/1886.

De leden ten 9 ure in de vergaderzaal bijeengekomen zijnde, wordt door den Onder-voorzitter, den Heer Mr. *J. P. Smeele*, eene commissie benoemd tot het afhalen en het doen van uitgeleide van den Heer Gouverneur, bestaande uit de Heeren *J. H. Schotborgh, P. C. Gorsira* en *L. V. Leijba.*

De commissie verlaat de vergaderzaal.

De Gouverneur, begeleid door de commissie, de vergaderzaal binnengetreden zijnde sprak de openingsrede uit, welke reeds aan het hoofd van dit nummer hare plaats gevonden heeft.

Onmiddelijk na het einde dier toespraak verlaat Zijn Hoog Edel Gestrenge, begeleid door de Commissie, de Vergadering.

Den 14 April jl. is te Rotterdam overleden de Heer Mr. Jhr. **J. G. Rengers Hora Siccama,** Lid van het Hof van Justitie alhier.

NEDERLAND.

Den 9n April jl. heeft Z. M. des morgens in het paleis te Amsterdam particuliere audiëntie verleend. Onder de personen, die zich hiertoe aanmeldden, behoorde ook een tramkaartjes-venter op krukken, Hermans geheeten, die op den Dam zijne kaartjes verkoopt, benevens een boer, die, aan beide voeten verlamd, de trappen opgedragen moest worden.

In den loop van den dag hebben HH. MM. onderscheidene inrichtingen bezocht. De Koningin heeft o. a. een bezoek gebracht aan de diamantslijperij van den heer *Jac. S. Metz* en aan de *St. Josephs-Gezellen Vereeniging.* Nadat H. M. op de fabriek van den heer Metz een aantal verschillende soorten ruwe diamant gezien had, vertoonde men haar den grooten steen van 457 c., met welker slijping nu ter eere der Koningin in hare tegenwoordigheid een aanvang werd gewaakt.

In de St. Josephs-gezellen-Vereeniging werd H. M. in de fraai versierde zaal der bestuursvergadering ontvangen door den Zeereerw. heer Van Nispen tot Zevenaer en andere bestuursleden, waarna door haar bezocht werden de zaal der bazen afdeeling, de teekenzaal en conversatiezaal der ongehuwde gezellen, eindelijk de kerk-en de feestzaal, waar de koninklijke bezoekster werd verwelkomd door de harmonie der vereeniging, welke het *Wien Neêrlandsch bloed* in het *Wilhelmus-lied* ten gehoore bracht, waarover H. M. aangenaam verrast was.

Verschillende inlichtingen omtrent deze nuttige vereeniging werden door de Koningin belangstellend gevraagd, en door den Zeereerw. heer Van Nispen gegeven, door Haar minzaam aangehoord.

Het hoofdmoment van den 13n April was ongetwijfeld de komst van het Prinsesje.

Amsterdam had er zich op gezet de lieve kleine, wier gelaatstrekken reeds zoo populair zijn, te begroeten en zoo mogelijk te zien. Prinses Wilhelmina is na al de rampen die ons vorstenhuis hebben getroffen, de lieveling van de natie geworden, die in haar de toekomstige Koningin van Nederland nu reeds eerbiedigt. 't Is niet gemakkelijk de talrijkheid [illegible]

de volksmenigte onder cijfers te brengen, maar we gelooven niet te overdrijven, wanneer we de menschenmassa, die van het station tot het paleis het prinsesje afwachtte, op 60 à 70,000 personen stellen en dan nog niet eens de duizenden kinderen meêgerekend. De politie had nergens afgezet; alleen voor het station en voor het paleis was eenige ruimte gehouden. Het perron was toegankelijk, zoolang er plaats kon worden verleend.

De trein van 4 35 was ongeveer een kwartier te laat, maar toen hij aankwam was het 'n leventje van belang. Iedereen op het perron moest de prinses zien, die aan de hand van barones Heemstra uit de gewone eerste klasse-coupé stapte. Onze Koningsdochter heeft een aanvallig, allerliefst gezichtje. Zij zag er in haar parelgrijs manteltje met dito hoed getooid, met een lange, afhangende veer, snoeperig uit. Guitig keek zij de menschen aan, en barones Heemstra stond haar toe, een bouquetje witte bloemen aan te nemen, haar overhandigd door twee jonge juffrouwen, wier ouders volstandig weigerden te zeggen wie ze waren. En zonder bedremmeld te zijn, wist de kleine met een heel lief: „Ik dank u wel," voor de aardige begroeting te bedanken.

Uit duizenden kelen klonk het hoezee vol geestdrift, toen het prinsesje uit het station in het rijtuig plaats nam, en de politie had toen handen vol werk, om de instroomende menigte te keeren. Want het rijtuig was dicht. De gure wind belette gevolg te geven aan het voornemen, om den rit naar het Paleis in een open rijtuig te volbrengen. De belangstelling en de blijken van sympathie voor ons Prinsesje waren er niet minder om. 't Geleek wel een triomftocht door de dichte menschenmassa. Geheel den weg langs, en daar na Prinses zich aan het geopende venster van het portier met het bouquet in de hand vertoonde, had de meerderheid van de wachtenden wil van reis.

De aandrang van het volk werd hier en daar wel wat sterk, maar het rijtuig kon ten minste vooruitkomen, dank ook aan de rijen agenten in burgerkleeding aan beide zijden, die de moeielijke taak hadden met de niet juist langzaam rijdende koets mêe te loopen.

En zoo was 't van het station tot aan het Paleis een en al gejuich, een treffende en indrukwekkende volksmanifestatie, streelend voor het moederhart der Koningin, die haar dochter in de vestibule van het Paleis tegemoet snelde en na een hartelijke begroeting de kleine zelf een eind weegs naar boven droeg.

Voor en achter het Paleis wachtte nu een dichte menigte de verschijning van prinses Wilhelmina achter het venster af. Jammer, dat door het eigenaardig vallen van het licht op de dubbele ramen aan de voorzijde, op het plein niet goed kon worden waar genomen, dat de prinses met hare ouders aan een der vensters verscheen. Beter ging dit aan de achterzijde, waar een driewerf hoerah! losbarstte, toen de Koningin zich met het prinsesje vertoonde.

Langzaam verspreidde zich de menigte. Er was een welkom bereid, dat HH. MM. zeker niet minder aangenaam zal zijn dan de burgerij, die het feest zoo spontaan gevierd heeft.

———o———

PANAMÁ, 5 Mei— Op den 27n April had eene botsing plaats tusschen eenige Colombiaansche soldaten en Jamaïcaansche werklieden aan het kanaal. De laatsten sloegen de eersten op de vlucht, maar werden op hunne beurt door spoedig aanrukkende hulp van een Colombiaanschen Kapitein met ettelijke manschappen deerlijk gekastijd. Twintig hunner vonden den dood in het gevecht en velen werden gewond. In grooten getale trekken de Jamaïcanen naar hun land terug, waaruit eene aanmerkelijke vertraging in de doorgraving der landengte ontstaan moet. „Rum was de oorzaak," zegt het telegram.

ROME.— Z. H. de Paus heeft aan *Kalakawa I*, koning der Sandwichseilanden zijne tevredenheid te kennen gegeven voor de bescherming welke hij aan de katholieke missiën verleent, en hem tevens benoemd tot grootkruis der Pius-orde. De koning, door dat blijk van waardeering zijner verdiensten en goede diensten zeer vereerd, heeft kardinaal Jacobini, secretaris des Pausen en kardinaal Simeoni, prefect der Propaganda, tot grootkruis van de Kalakawa-orde benoemd.

BRUSSEL.— Degenen, die tot in den laatsten tijd zooveel en zoo hard zij maar konden over domperij en idiotisme der katholieke onderwijzers in België geroepen hebben, moesten vóór eenige weken vernemen, dat 13 leerlingen van een Broeders-College te Brussel een examen hebben afgelegd tot het bekomen van een diploma van landmeter, en alle dertien een diploma *eerste klas* met de grootste onderscheiding behaald hebben.

— De feesten, alhier den 9n April gehouden ter gelegenheid van den 50sten verjaardag des Konings, zijn in het water gevallen: wel te verstaan in den letterlijken zin des woords, want het heeft dien ganschen dag geregend dat het goot.

Het godsdienstige gedeelte der feestviering was ongetwijfeld wel het luisterrijkste. Toen de koninklijke stoet zich naar de *St. Gudule* begaf, stonden duizenden langs den weg geschaard. Na een afdeeling troepen, kwamen de burgerlijke en militaire overheden, de leden der rechterlijke macht, het *corps diplomatique*, alle ministers, eenige Senatoren en Kamerleden, enz. De minister van Oorlog, generaal Pontus, was in volle uniform, gelaarsd en gespoord, om onmiddelijk na de kerkelijke plechtigheid te paard te kunnen stijgen voor de te houden revue.

Te 10, 5 werd de komst der koninklijke familie door tromgeroffel en trompetgeschal aangekondigd. Z. D. H. Mgr. Goossens, aartsbisschop van Mechelen, ontving H. H. M. M. in het portaal der kerk met eene gelegenheidstoespraak. Daarna weerklonk weder trompetgeschal, en de geestelijkheid begaf zich met het Koninklijke paar en zijn schitterend gevolg processiesgewijze naar het altaar. Alsdan hief Mgr. Goossens het *Te Deum* aan. Tien minuten vóór elven was de ceremonie geëindigd. De kerk prijkte natuurlijk voor die gelegenheid in haar grootsten luister. Overal werden tropeeën opgemerkt van Belgische en Oostenrijksche vlaggen, met de wapenen dier landen.

Boven den troon der koninklijke familie en boven dien van den aartsbisschop hing een chronicum; dat boven den eersten luidde: DILeCto regI sVo VIgILantI appLaVDVnt beLgae Vna gaVDentes. en dat boven den tweeden: DoMIne, VotIs prInCIpIs preCIbVsqVe popVLI beLgII LIbenter annVe.

De vertalingen der chronica zijn respectievelijk: „De verheugde Belgen juichen eenparig hun geliefden en waakzamen Koning toe," en: „God, verhoor genadiglijk de wenschen van den Vorst en de beden van het Belgische volk!"

LONDEN, 5 Mei.— De Conservatieven zijn niet zeer ingenomen met de vredes-politiek van hunne Regeering. Met al die vredelievende onderhandelingen, zeggen zij, worden noch de belangen van Britsch Indië gebaat, noch de eer en het prestige van Engeland gehandhaafd.

— Daar loopen geruchten, dat de Onderkoning van Britsch Indië, Graaf van Dufferin, zijn waardigheid zal nederleggen.

— Schikkingen zijn getroffen om de eskaders van China en Australië onmiddelijk met pantserschepen te versterken. Bij Sir William Armstrong and C° zijn nog 90 stuks veldgeschut besteld. Het Oostzee-eskader zal zeer sterk zijn; waarschijnlijk zal admiraal Hornby er het bevel over voeren.

MADRID, 5 Mei.— De cholera is uitgebroken en verspreid zich in de Provincie Valencia. De besmette plaatsen worden door eene militaire wacht afgezet.

Engeland-Rusland-Afghanistan.

De verwikkelingen tusschen Engeland en Rusland zijn reeds in zooverre tot eene oplossing gekomen, dat men den oorlog niet meer als onvermijdelijk beschouwt; „ofschoon toch alle gevaar nog niet geweken is", zegt een Oostenrijksche diplomaat, die aan zijne regeering de eer toeschrijft, dat er in de eerste dagen van Mei zoo onverwachts eene verandering in de politieke atmosfeer heeft plaats gehad. Oostenrijk zou namelijk aan Turkije beteekend hebben, dat onmiddelijk een Oostenrijksch leger *Mitroviza* en ook gedeeltelijk *Macedonië* zou in bezit nemen, bijaldien Turkije den Engelschen een vrijen doortocht naar de Zwarte Zee mocht toestaan. De Porte verklaarde daarop de Dardanellen voor de Britsche oorlogsvloot gesloten; een Engelsch-Turksch verbond, dat reeds geteekend stond te worden, werd alzoo verhinderd tot stand te komen, en Engeland zelf knoopte van toen af vredelievende onderhandelingen met Rusland aan.—Ook in de hooge politieke kringen te St. Petersburg is men van oordeel, dat men zich niet te schrap mag stellen tegen Engeland, en Rusland van zijnen kant eenige concessiën doen moet.

— China en Japan zouden niet ongaarne met Engeland in bondgenootschap treden tegen Rusland, daar ook zij zich op menig punt van hun grondgebied door den Russischen kolos bedreigd zien.

De oppervlakte van het Engelsche grondgebied in de verschillende werelddeelen bedraagt circa 8.650.000 vierk. mijlen, met eene bevolking van 305 millioen zielen. De Engelsche schatkist trekt daarvan een jaarlijksch inkomen van 203 millioen pond sterl., waaronder circa 50 millioen aan directe belastingen. Met inbegrip van soldaten, miliciens en vrijwilligers, kan Engeland beschikken over 830.000 man der landmacht, benevens 157.000 matrozen. Deze laatsten verblijven grootendeels op 246 oorlogsschepen, waaronder 174 stoomschepen en 63 gepantserde. Englands koopvaardijvloot bedraagt 30.000 schepen, metende 8.500.000 ton, bemand met 270.000 zeelieden. Van 129 millioen tonnen, die ieder jaar gemiddeld over de geheele aarde vervoerd worden, varen er 65 millioen onder Engelsche vlag.

Het bedrag der verschillende kapitalen, door alle bankiers van de wereld in omloop gebracht, beloopt 2508 p. st., waarvan 965 p. st. aan John Bull behooren.

Tot de eerste helft der vorige maand zouden volgens de Weener *Politischen Corr.*, behalve de bevelen die aan de officieren van het Caucasische leger verzonden waren, nog weinig of geen toebereidselen voor den oorlog gemaakt zijn.

Het leger van den *Caucasus* echter is 100.000 man sterk en goed voorzien van ruiterij en artillerie. Binnen vier dagen zou Rusland 30.000 man via *Tiflis* tot het laatste station van den spoorweg Sarakhs en Merv. kunnen vervoeren, vanwaar het dan slechts 250 mijlen van Herat verwijderd zou zijn.

Volgens gegevens uit vertrouwbare bron aan *Daily News* verstrekt, beschikt het Afgaansche leger, in 4 korpsen verdeeld, over 45,400 man infanterie, 16,100 man cavalerie en en 222 kanonnen.— Van ruim 100 Britsch-Indische vorsten heeft Engeland echter, volgens rapport van Sir Lepel Griffin, nauwelijks 30.000 man bruikbare troepen te wachten, en dan nog zonder geschut.

Curaçao 13 Mei 1885.

Mi muy apreciado Amigoe Ipi.

Danki Dios koe poco-poco bo ta bolbé na camina di Curaçao, mas koe lo ta un anja ainda promer koe lo mi mirá bo. Poco-poco lo mi por conta e dianan koe ta falta ainda na es dia grandi koe lo mi mira drenta vapor den haaf coe mi amigoe, *coe bon salur*, Ipi. Conforme awa seroe ta cai mi ta bai drecha mi cas na coenucoe, pasobra ta den un cas bon drechar i frescoe mi kier celebra bo binimentoe.

———

Dia Martes pasar Gouverneur a habri segun coestumber e Parlement di Curaçao, mi kier bisa Koloniale-Raad. Dianan di trabao a jega anto trobe pa respectabel miembronan di es Raad. Segun palabra di nos Respectabel Gouverneur lo nan haja hopi cos di decidi, hopi cos koe sin duda lo ta pa probechoe di Curaçao i di otro Islanan. E hopi, hopi florin koe, manera nos a tende, caha di Goebiernoe tien sobrar di anja pasar, lo nan no ta asina bobo di warda nan den caha di heroe, pasobra tien ainda tautoe cos interesante, útil i necesario, koe pa awor no tien tempoe ainda di warda. Ipi, si mi tabata miembro di Koloniale-Raad, lo mi no papia muchoe, ma es koe lo mi papia, sigur lo boeta atencion riba diferente cos muy necesario pa nos tera. Asina lo mi no trata ley pa telephoon, ni pa cuenta di haaf, ni pa cuenta di barcoe, kiko nan meste haci den tempoe di mist 6 ora tien sneuw; toer esai lo mi regla despues di otro cos mas interesante; p. e. lo mi mira di toer manera pa regla nos muntstelsel, pa nos isla tien awa duci na abundancia, koe nos coemunicacion coe exterior i interior bin ta mas conveniente.

Manera mi a scirbi Ipi caba, profesornan a declara, koe poz artesiano ta imposibel na Curaçao. E declaracion-akí di es dos profesornan no meste kita plan pa nos haja awa duci. Larga koe no tien un manera di haja poz artesiano, koe esai ta contra ley di naturaleza, anto nos tien ainda basta otro medio pa haja awa. Pakiko p. e. Goebiernoe no por percura pa nos tien un bon waterleiding di un ó otro plantagie, koe tien awa na abundancia, ó en caso koe nan no tien gustoe di haci esai, ¿lo ta tantoe gastoe di traha un dos tres regenbak coe un plató grandi, manera nan tien na otro isla i manera nos por mira un famoso na Nieuwpoort? Ami lo mi no gasta ni un cents di caha di goebiernoe, promer koe nos pobernan lo haja cos di mas necesario koe hende mester, esta: un glas di awa frescoe.

———

Caba esai lo mi bai corda pa regla cuenta di *Post*, koe aki ta toer na desorde. Figura, Ipi, algun luna pasar mi ta manda un carta na Roma i un na Bonaire; awor contesta di bo tabata mas liger na mi manoe, koe es di boetsji Nolli di Bonaire, koe a contestá mi na mees ora també, k'el a haja mi carta.— Pakiko su respondi a tarda asina? Pa disgracia carta a bai promer na Coro i Porto Cabello! Ma danki Dios, koe mi carta a jega ainda na manoe di mi amigoe, pasobra muchoe bez nos carta ta perde, alomenos ami ta conta koe di diez carta, koe mi ta manda na Bonaire i Aruba, mi ta perde dos; siete nan ta ricibi despues di un cuater ó cincoe dia, mientra unoe podeser ta jega na ora. P'esai ta imposibel di manda un correspondencia di valor na es isla. ¿ Pakiko awor Goebiernoe no por intereza es puntoe di civilizacion, di ilustracion, di progreso? ¿ Pakiko e no por haci contract coe un ó otro donjo di barcoe, koe lo percura koe alomenos dos bez na luna tien ocasion di manda un carta coe un post oficial na nos roemannan di otro islanan?

Awor reglando cuenta di post pa Bonaire i Aruba lo mi drecha mees ora es punto capital pa nos isla aki. ¿ Pakiko nos no por tien un cuater ó cincoe caha na diferente lugar pa facilita hende, koe awor no tien otro ocasion koe warda di Polies na Otrobanda ó postkantoor mes pa hiba carta. ¿ Lo ta tantoe gastoe també, koe aki nos por tien hende oficialmente poné pa parti carta, conforme un paket a jega? No ta un trabao grandi, koe toer meste bini busca su carta na post? Mes lo mi propone koe toer seman alomenos un o dos hende oficial lo pasa toer coenucoe pa parti courant i carta na su donjo, i pa mira si nan no tien correspondencia pa paket koe meste sali. Mi ta kere koe sjonnan di coenucoe tien mes drechoe di probecha di placa koe nan ta contribui na caha di Goebiernoe, koe senjoresnan di Punda.

Asina, Ipi, lo mi haci i mi ta spera koe algun honorabel miembro di Koloniale-Raad ta di mi idea i propone es cosnan, pasobra pa mi lo ta picar di warda awor e cientoe pa cientoe florin den caha. Despues di a caba coe obra necesarionan, si nos por warda placa, boeta nan na interest pa despues, si podeser es fuente di phosphaat lo bin ta stop, nos tien di mantene nos mes curpa.

———

Tempoe ta tristoe, Ipi. Dianan di Rogacion nan a pidi na toer misa Dios doena un bon awa-ceroe pa hende i bestia i coenucoenan. Nos ta spera koe Dios lo scucha nos oracion, mas koe nos no ta mercé. Castigoe di Dios ta primi nos, nos a merecéle ma lé no menosprecia nos humilde coerazon, nos pidimentoe di pordon i misericordia.

Adios! coemiudamentoe di toer bo amigoenan di aki.

Bo amigoe,
Cosi.

AFGHANISTAN.

Terwijl men nog voortdurend blijft gissen naar de plannen van Rusland in Azië en men zich afvraagt, welke houding Engeland, dat al meer en meer voor „ eene schikking in der minne " geneigd is, zal aannemen om de groote Mogendheid te weerhouden, die stap voor stap zijn koloniën bedreigt, kan het van belang zijn hier eenige bijzonderheden te geven over de grenzen van Afghanistan, den twistappel der beide machtige Europeesche Rijken.

Sedert twaalf of dertien jaren trekt Rusland voortdurend in zuidoostelijke richting Azië binnen. In 1872 bezat het niet meer dan de oostelijke kust van de Caspische Zee, maar langzamerhand bracht het zijn voorposten langs de Perzische grens, ongeveer van *Krasnovodsk* naar *Kizil-Arvdt*, van Kizil-Arvat naar *Askabad*, naar *Merv* en naar *Saraks*. Tot hiertoe ondervonden de Russische troepen slechts een gering verzet; zij hadden alleen Turkomannen te verdringen, stammen te bestrijden, die als nomaden leven en noch afgebakende grenzen noch geschreven wetten hebben.

Maar de Russen zijn door hun komst te Merv en te Saraks de buren geworden van Afghanistan, d. w. z. van een Staat, die eenigen tegenstand biedt, die begrip heeft van centralisatie of ten minste van administratie en door Engeland in bescherming is genomen. Een grensregeling met de Yomudiërs en de Tekkiërs was eene licht te vervullen taak voor Rusland, maar een onderhandeling over de grenzen van Afghanistan is een teere quaestie en kan tot allerlei internationale verwikkelingen voeren, zooals wij dan ook heden beleven. Men moet eerst weten tot hoever de noordoostelijke hoek van dit onregelmatig vierkant, dat men Afghanistan heet, zich uitstrekt. De oostelijke grens, die Afghanistan van Perzië scheidt, levert tot heden geen reden van moeielijkheid. De noordelijke grens is voor een gedeelte door de rivier Amu Daria afgeteekend; de linkeroever van deze rivier, vroeger Oxus genaamd, is Afghaansch; de rechteroever behoort aan Boekhara. Maar te beginnen met een punt, dat Kodia-Saleh heet, verandert de Oxus van richting, gaat een weinig noordelijk en vormt alsdan niet meer de grensscheiding. Tusschen dit punt en Perzië bestaat een soort doortocht, waar de natuurlijke ligging geen grenzen afbakende, waar [illegible] stroomen uit het Zuiden naar het Noorden gaan en vervolgens de grens doorsnijden op de plaats, die juist zou kunnen dienen om haar daar af te teekenen. *Over dit punt loopt het geschil.*

De eerste rivier, die van het Oosten komt, is de *Heri-Rud*. Op 30 à 40 Eng. mijlen van de vallei van Herat bereikt de Heri-Rud de Perzische grens, gaat noordwaarts en dient voor grensscheiding tusschen Perzië en Afghanistan. De linkeroever is Perzisch, maar de quaestie is deze: de rechteroever is wel Afghaansch, maar hoever? Volgens de Afghanen en de Engelschen moet Saraks, op 2000 mijlen ongeveer van Herat, de eerste Russische voorpost blijven. Volgens de Russen moet de grens veel meer ten zuiden liggen, dichter bij het gebergte, dichter bij Herat, namelijk op 45 mijlen van genoemde stad.

Hieronder vallen *Poel-i-Katoem* op 150 mijlen van Herat en *Zoelficar* op ongeveer 100 mijlen van dezelfde stelling. Zooals men weet, hebben de Russen beide plaatsen reeds bezet.

Laat men de vallei van Heri-Rud liggen, en richt men zich naar het Oosten, dan vindt men twee andere rivieren, wier bezit betwist wordt, namelijk de *Koeschk* en de *Moerghab*. Deze twee rivieren vereenigen zich in de omstreken van *Penideh*; de aldus gevormde stroom, die den naam van Moerghab behoudt, loopt langs *Poel-i-Kisti, Sariyazi, Yoeletant* en eindelijk ook langs de stad *Merv*.

De nog al vruchtbare oasis van Penideh is gelegen aan de samenvloeiing van deze twee rivieren.

Indien men de Koeschk, te beginnen bij de samenstrooming, afvaart, komt men zuidwaarts aan het dorp Koeschk, gelegen op de noordelijke helling van de bergketen, welker zuidelijke kant Herat en de vallei van Heri-Rud beheerscht. Indien men bij de bovengenoemde samenvloeiing de Moerghab afvaart en zich zuid-oostwaarts begeeft, ziet men Meroetchag en Baja Moerghab. Ziedaar in korte woorden de kaart van het land beschreven.

Nu nog een enkel woord over den politieken toestand.

Koeschk en Baja Moerghab worden Afghanistan niet betwist, evenmin als Merv en Yoeletan het Rusland gedaan zijn. De geschillen loopen over de tusschenlanden. Volgens de Afghanen en de Engelschen behooren Penideh, te weten de grond tusschen de beide rivieren, namelijk: Poel-i-Kisti aan het punt der samenstrooming en Sariyazi op 30 à 40 mijlen er van verwijderd, aan Afghanistan. Volgens de Russen daarentegen behooren deze streken aan de Turkomannen en bijgevolg aan Rusland. Het terrein in quaestie is inderdaad in twee deelen gescheiden. Sedert het afgeloopen jaar lag te Penideh een Afghaansch garnizoen; te Sariyazi bevindt zich een Russisch kamp met de voorposten der Turkomannen, doorgetrokken tot aan Poel-i-Kisti. De soldaten van den Czaar waren slechts enkele mijlen gescheiden van die van den Emir. Het tusschenland, dat het bekken van den Heri-Rud, van den Koesch en van den Moerghab scheidt, is bergachtig, niet vruchtbaar en is de minste der valleien.

De Russen gingen, tegelijkertijd, dat zij zich in Zoelfikar, op den Heri-Rud en in Sariyazi op den Moerghab vestigden, door de twee valleien en bezetten een plaats, Akrobat of Akrabat genaamd en ter halver wegen tusschen de beide stroomen gelegen, zuidoostelijk van Zoelficar, op ongeveer 80 mijlen van Herat op de noordelijke helling van genoemde bergketen. Zij bevonden zich dus op de oostelijke zijde van de oasis van Penideh, dat, zooals wij zeiden, nog in handen der Afghanen is.

De Russen en de Afghanen staan echter niet alleen tegenover elkander; ook een aantal Engelschen, onder het commando van generaal Lumsden, bevindt zich niet ver van de grens. Het is geen eigenlijk legerkorps; het is een grenscommissie, bestaande uit eenige honderden soldaten, gelijk aan een klein legertje.

Toen Engeland en Rusland verleden jaar overeengekomen waren, dat een gemengde commissie belast zou worden, om de Afghaansche grenzen en de Russische bezittingen juist af te bakenen, haastte zich de Engelsche gouverneur om gedelegeerden aan te stellen en deed die vergezellen door een sterk militair escorte, teneinde de inlandsche bevolking ontzag in te boezemen. Deze gedelegeerden wachten nog steeds op de Russische collega's. Het kabinet van St. Petersburg zond liever een zijner commissarissen, den heer Lessar, naar Londen, en nam middelerwijl een groot gedeelte van het betwiste grondgebied in bezit. Zoo bereikten de Russen Zoelfikar, Akrobar en Sarayazi. De Afghanen bezetten daarentegen ook Penideh.

Einde Febrnari verklaarde de *Moskousche Courant* de zienswijze van Rusland; de verklaringen in het Engelsche Parlement gegeven, bewijzen de behendigheid der Engelschen. De Russen zeggen, dat zij niet naar Herat wenschen te gaan, dat zij alleen een vaste en soliede grens in Azië verlangen, dat de grens, wanneer die geteekend wordt, het grongebied der Turkomannen niet in tweeën mag snijden; zij zeggen, dat wanneer men Penideh aan Afghanistan geeft, de Turkomannen Sariks te paard op de grens zullen posteeren en dat dit voortdurend redenen tot verwikkelingen zal geven; dat overigens Penideh niet aan Afghanistan toekomt en verleden jaar wederrechtelijk door de Afghanen bezet is. De Emir, door Engeland gesteund, verwerpt deze verklaring als een aanmatiging en verzekert, dat hij niet alleen Penideh blijft bezetten, maar de lijn tracht te veroveren van Sariyazi, Akrobat en Zoelfikar, alle plaatsen, die nu door Rusland zijn ingenomen.

Lord Granville noodigde het Russische gouvernement uit, zijn voorposten van genoemde plaatsen te doen vertrekken; den 24 Februari weigerde Rusland, maar beloofde zijn troepen slechts eene defensieve houding te doen inachtnemen en elk conflict te vermijden. Den 30n. Maart evenwel rukte generaal *Komaroff* tegen de Afghanen op om hen van den linker en rechter oever der *Koeschk* te verdrijven; den 29n. April zouden de Russen zich op 20 mijlen afstands van *Penideh* of *Pend-jeh* bevonden hebben. Generaal Lumsden spoorde de Afghanen aan, om hunne posities te houden en wel vooral Penideh.

Zoo is de toestand van zaken. "De Russen en Engelschen — zoo schreef men een paar maanden geleden — zullen elkander waarschijnlijk vooreerst niet den oorlog verklaren. Engeland zal evenwel in Voor-Indiën grooter troepenmacht moeten vestigen. Rusland wil geen oorlog met Engeland, maar zal vermoedelijk eerst dan zijn voortrukken in Azië staken, wanneer het een flink georganiseerd leger tegenover zich vindt. Voor Engeland blijft het spreekwoord meer dan ooit waar: *Si vis pacem para bellum*. Bereid u ten oorlog zoo gij vrede wilt."

MOVIMIENTO MARITIMO.

(*De la Oficina-Maritima*).

ENTRADAS.

Mayo 9.

Vapor inglés *Dee*, de Colon y Sabanilla.

Mayo 10.

Goleta venezolana *9 de Agosto*, de La Vela de Coro, carga cueros y café.

Goleta venezolana *Carolina*, de La Vela de Coro, carga cueros.

Balandra venezolana *Calypso*, de Pto. Cabello, carga frutas.

Balandra holandesa *Aleddio*, de Aruba, carga huebvs.

Balandra holandesa *San Juan*, de Bonaire, carga carbon y leña.

Mayo 11.

Vapor americano *Maracaibo*, de Maracaibo, con carga para Nueva York.

Mayo 12.

Vapor americano *Valencia*, de La Guaira y Pto. Cabello, con carga pª Nueva York.

Goteta haitiana *Helena*, de Barcelona, carga café.

Balandra holandesa *Caweta Christ*, de Bonaire, carga carbon y leña.

Mayo 13.

Vapor inglés *Jamaican*, de Europa via Barbados, Trinidad, Barcelona, La Guaira y Pto. Cabello, carga 1450 bultos ésta y 252 para Maracaibo.

Balandra holandesa *Silfides*, de La Vela de Coro, carga huevos.

Balandra holandesa *Marie*, de Bonaire, carga carbon y leña.

Balandra holandesa *Amistad*, de Bonaire, carga carbon y leña.

Mayo 14.

Vapor americano *Philadelphia*, de Nueva York, con carga para Maracaibo y 3440 bultos para ésta.

Barca inglésa *Curaçao*, de Nueva York, carga diversos.

Balandra holandesa *Maria Eliza*, de Aruba, en lastre.

Balandra venezolana *Mercedes*, de La Guaira, en lastre.

SALIDA.

Mayo 9.

Vapor inglés *Dee*, para Pto. Cabello, La Guaira y los demas punto de su itenerario.

Goleta holandesa *Oscar*, (paquete) para Santo Domingo.

Balandra holandesa *Marie*, para Bonaire.

Balandra holandesa *Caweta Christ*, para Bonaire.

Balandra holandesa *Maria Eliza*, para Aruba.

Mayo 10.

Vapor holandés *Oranje-Nassau*, para Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Demerara, Paramaribo, Havre y Amsterdam.

Mayo 11.

Vapor de guerra holandés *Bonaire*, para Bonaire.

Mayo 12.

Balandra holandesa *San Juan*, para Bonaire.

Mayo 13.

Vapor americano *Valencia*, para Nueva York.

Vapor inglés *Jamaican*, para Colon.

Balandra holandesa *Marie*, para Bonaire.

Balandra holandesa *Caweta Christ*, para Bonaire.

Mayo 14.

Vapor americano *Philadelphia*, para Pto. Cabello y La Guaira.

Balandra holandesa *Amistad*, para Bonaire.

Balandra venezolana *Calypso*, para Pto. Cabello.

Mayo 15.

Vapor americano *Maracaibo*, para Maracaibo.

Goleta colombiana *Amistad*, para Rio Hacha.

Balandra holandesa *Caweta Christ*, para Bonaire.

Balandra holandesa *Maria Eliza*, para Aruba.

Balandra holandesa *San Juan*, para Bonaire.

PARA PARTIR.

Goleta venozolana *Carolina*, hoy para La Vela de Coro.

Goleta venezolana *Maria Isabel*, hoy para Guaira.

Goleta holandesa *Arend*, hoy para Aruba.

Goleta venezolana *Favorita*, hoy para Bonaire.

Goleta venezolana *América*, hoy para Pto. Cabello.

Balandra holandesa *Esperiencia*, hoy para Bonaire.

Balandra holandesa *Amistad*, hoy para Bonaire.

Goleta venezolana *Guillermina*, para Barcelona.

Goleta venezolana *9 de Agosto*, el 17 del presente para La Vela de Coro. Consignatario J. J. Pietersz

Goleta venezolana *Ma Belle*, á la carga para Maracaibo. Consignatarios J. a H. Jones.

Balandra holandesa *Silfides*, para La Vela de Coro; admite fleto y pasajero. Consignatario J. P. Fidanque.

Impr. de la Libreria de A. Bethencourt e hijos